

середнього та молодшого віку.

Отже, ми виявили своєрідність інформування суспільства соціальними мережами. Як показала класифікація соціальних мереж, вони об'єднують групи людей за певним принципом, що сприяє у подальшому інформуванні. У той же час через низьку зацікавленість молоді новинною інформацією соціальні мережі не є пріоритетним інструментом отримання новинної інформації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Быков И. А. Интернет-технологии в связях с общественностью : учеб. пособие / И. А. Быков, Д. А. Мажоров, П. А. Слуцкий, О. Г. Филатова; отв. ред. И. А. Быков, О. Г. Филатова. – СПб. : Роза мира, 2010. – 275 с.

2. Нестеренко Г. О. Сучасні соціальні мережі як інструмент неформальної освіти / Г. О. Нестеренко, О. В. Тишкова // Гілея: науковий вісник. – 2011. – Вип. 49 (7). – С. 451–458

3. Інститут з вивчення журналістики Ройтерз опублікував звіт, у якому проаналізовано сучасні світові тенденції в журналістиці [Електронний ресурс] // Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення. Офіційний сайт. – Режим доступу : <https://www.nrada.gov.ua/institut-z-vyvchennya-zhurnalistyky-rojterz-opublikuvav-zvit-u-yakomu-proanalizovano-suchasni-svitovi-tendentsiyi-v-zhurnalistytsi/>

Олена Забітчук,

студентка 3 курсу

факультет філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **К. В. Лукач**, ст. викладач (БДПУ)

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ ЯК ЖАНР І МЕТОД (НА ПРИКЛАДІ АНАЛІЗУ ПРОЕКТУ «СХЕМИ: КОРУПЦІЯ В ДЕТАЛЯХ»)

Актуальність роботи полягає в аналізі журналістського розслідування як жанру і методу збору і подачі інформації. Дослідження проводиться на прикладі проекту «Схеми: корупція в деталях». Важливість дослідження полягає в тому, що вивчено та проаналізовано прийоми і способи подачі матеріалів в програмі, охарактеризовано роль ведучої та журналістів у проекті, формат зйомки та монтажу.

Мета дослідження – визначити своєрідність журналістського розслідування як жанру і методу на прикладі проекту «Схеми: корупція в деталях».

Для реалізації мети необхідно виконати наступні **завдання**:

– систематизувати визначення науковців щодо поняття «журналістське розслідування»;

– виокремити особливості роботи та принципи подачі інформації;

– проаналізувати контент програмного продукту на проекті «Схеми: корупція в деталях».

Об'єкт роботи – журналістське розслідування як жанр і метод

творчої діяльності.

Предмет дослідження – своєрідність жанру і методу журналістського розслідування на прикладі аналізу проекту «Схеми: корупція в деталях».

Однозначного визначення поняття «журналістське розслідування» немає. Журналістське розслідування – це стаття або серія статей, що базуються на оригінальній роботі журналіста. Розслідування описує не окремий інцидент однієї людини, а цілий спектр системної проблеми у соціумі. Найчастіші теми, які використовуються: корупція, порушення закону, приховування інформації або зловживання службовим становищем [1, с.6].

Яскравий приклад використання таких тем – «Схеми: корупція в деталях» – телевізійний проект розслідувань корупції. Наталка Седлецька одночасно виступає авторкою та ведучою програми. Це спільний проект «Радіо Свобода» та «UA: Першого». Програма виходить один раз на тиждень: щочетверга о 20.30 [3].

Журналістське розслідування – один з найскладніших жанрів сучасності. Дослідження журналістських розслідувань та їх специфіки на сьогоднішній день є досить актуальними та мають суспільний інтерес. У проекті «Схеми: корупція в деталях» на розгляді може бути не одна, а декілька тем за один випуск. Хронометраж передачі варіюється від 25 до 30 хвилин.

Результати розслідувань допомагають викрити теми та факти, які приховали від суспільства. Інколи, пошуки істини журналістом сприяють вирішенню соціальних проблем. Журналіст, який провадить журналістські розслідування у ворожому середовищі повинен бути готовий до того, що правда та висновки, до яких він приходить, можуть бути невтішними для суспільства. Саме тому, у проекті «Радіо Свобода» та «UA: Першого» журналісти постійно спираються на законодавчу базу та етичні норми.

Предметом журналістського розслідування, часто виступає злочин, подія або конфлікт, який приховується від суспільства. Дослідження інформації має схожі риси з аналітичною журналістикою, а методи збору та пошуку подібні до праці слідчого або вченого [2, с. 210]. Основне завдання журналістського розслідування – оприлюднити інформацію про несправедливість, винести на арену суспільної дискусії актуальні для громади питання, оприлюднити факти, які намагаються приховати від людей через скоєння злочинів і порушення норм законодавства.

Проект журналістських розслідувань «Схеми: корупція в деталях» розглядає проблеми про зловживання чиновниками влади та статками, про конфлікт персональних інтересів з державними діячами, а також про афери та корупційні схеми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бель Б. Посібник з журналістських розслідувань. Теорія та практика / Б. Олександр, Т. Патора, О. Хоменок – Київ, 2013. – 190 с.
2. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник / В. Й. Здоровега. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів: ПАІС, 2004. – 268 с.
3. Седлецька Н. Схеми [Електронний ресурс] / Наталія Седлецька //

Дарина Зюзіна,
студентка 4 курсу
факультету філології та соціальних комунікацій
Наук. керівник: **Л. О. Кондакова**, канд. філол. наук, доцент

СВОЄРІДНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ФЕШН-ЖУРНАЛІВ

Актуальність. Індустрія моди не стоїть на місці, створюються численні модельні агентства, відвідувати модні покази вважається престижним, соціально-економічні чинники дозволяють сучасним поколінням дизайнерів втілювати свої найрізноманітніші ідеї у життя, тому висуваються і нові вимоги до фешн-видань. Відповідно до умов, які склалися, вважаємо доцільним дослідити особливості фешн-журналів України.

Метою роботи є аналіз фешн-журналів України і визначення основних їхніх характеристик.

Виходячи з мети були сформульовані такі завдання:

- дати визначення основним поняттям дослідження;
- виявити основні фактори, що впливають на оформлення фешн-журналів;
- вивчити ринок фешн-видань України;
- з'ясувати роль журналіста при підготовці матеріалів до фешн-журналів.

Серед вчених та дослідників вивченням феномену моди займалися, зокрема, Блуммер Г., О.Гофман, Ванштейн О., Дихнич, Ю., Камінська Н., Кібалова Л., Кинг Ч. Легенький Л., Ніколаєва Т., Прилипко Я., Філд Д. та ін. Специфіці журналів як виду видавничої продукції приділяли Михайлин І., Шевченко В., Тимошик М.

Методи дослідження. Під час роботи було використано метод аналогії; метод сходження від абстрактного до конкретного; аналіз і синтез, дедукцію, метод узагальнення.

І. Михайлин зазначає, що журналом може називатись «періодичне друковане видання, яке містить статті й матеріали з різних суспільно-політичних, наукових, виробничих та інших питань, публікує літературні та публіцистичні твори, літературно-критичні праці, ілюстрації та фотоматеріали. На відміну від газет, спрямованих на оперативну інформацію, журнали дають змогу більш детально й за більш значні терміни охопити події сучасного суспільного, політичного, культурного та наукового життя, вміщують обширні наукові статті, художні твори великого обсягу. Журнал – носій аналітичної, фундаментальної інформації; у цьому його головна відмінність від газети» [2]. З огляду на вищесказане, фешн-журнали – це журнал про культурне життя, що вміщує в собі переважно великі за обсягом матеріали про моду, стиль, одяг представлений знаменитостями тощо.

Завданням цього виду спеціалізованих друкованих засобів масової